

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > אלול 015 עם ריבונו של עולם תשעב

אלול 015 עם ריבונו של עולם תשעב

חלק מהשיעור

לא יתכן להודות על כל נשימה ונשימה אם לא מרגיש כל נשימה ונשימה, כל הנשמה תהלל ק-ה, כשהוא ירגיש כל נשימה ונשימה אז הוא יכול להודות לקב"ה על כל נשימה ונשימה. מה כוונת הדבר להודות לקב"ה, להרגיש שהרשב"ע הוא זה שמחיה אותי. צריך להבין, הדברים הללו, מי שלא ניסה אותם למעשה זה נראה לו וורטלעך, רעיונות יפים, שמי שניסה זאת למעשה, כל יום למעשה מתבונן כמה דקות בשעת השקט של עצמו על הנשימות שנושם, ומרגיש את הנשימות שלו, הוא מתחיל להרגיש קצת מה זה חיים. בני אדם רח"ל ששוכבים בבית חולים במחלות קשות שקשה להם לנשום, פתאום מתחילים להרגיש מה זה חיים, לא צריך שהקב"ה יביא את האדם למצב הזה שירגיש מה זה חיים. האדם לכתחילה מעיקרא צריך לקחת כל יום כמה דקות לעצמו, לשבת בשקט ולהרגיש את הנשימות שנושם, ואז להרגיש בכל נשימה ונשימה לפחות באותם דקות (כל היום כולו זה השגות גבוהות), להרגיש את הנשימות שהקב"ה מחייה אותו.

עכשיו נסביר ברור את מה שנאמר בראשית הדברים ואת ההמשך של מה שנאמר השתא, שהאדם חי במהלך הרגלו הוא לא מרגיש שאת החיים הוא מקבל מהקב"ה, הוא יודע, ודאי שאם נשאל כל אדם ממי אתה מקבל את החיים, מהרשב"ע, אבל אם אתה מרגיש את זה, זו שאלה לגמרי אחרת, ומחמת שאת החיים הוא לא מרגיש שהוא מקבל מהרשב"ע של עולם, שהוא ניגש למלחמה אזי הוא חי לבד ונלחם לבד, הוא כמעט בודאי יפול, אבל כאשר האדם מרגיש שהוא חי והוא מרגיש שהחיים הללו ניתנו לו מהרשב"ע, לא ידיעה, אלא הרגשה חושית, אז כשהוא נלחם על חייו, על איזה חיים הוא נלחם, שמקבל מהרשב"ע, אז במלחמה הזו הקב"ה נמצא איתו.

דבר אחד יסודי חייב להיות שכל אחד מבר ישראל צריך לעבור שינוי, השינוי היסודי שכל אחד צריך לעבור שאם היה חי עד היום לבד, הוא חייב להפסיק לבד, לא טוב היות האדם לבדו, לא טוב, אז איך כן צורת החיים, שהאדם לא נמצא לבד. אבל כדי להרגיש שהוא לא נמצא לבד, יש סדר של דברים שדיברנו מקודם, שיושב עם עצמו כל יום באותם כמה דקות והוא מרגיש שהוא נושם, מי שיעשה זאת כסדר במשך שבוע או שבועיים ויתר על כן, פתאום הוא יגלה בעצמו שעד עכשיו הוא לא שם לב שהוא חי, זה נשמע בהתחלה רחוק מאד, אבל מי שניסה זאת למעשה פתאום הוא תופס ומרגיש שעד עכשיו הוא ידע שהוא חי, ועכשיו הוא מרגיש שהוא חי. כל נשימה שהאדם נושם, להרגיש שהוא נושם באותם כמה דקות, ואז הוא מקבל פתיחות לב למקום שנקרא חיים, זה דבר מבהיל מאד שיתכן שהאדם יחיה שבעים שנה והוא כמעט מעולם לא הרגיש שהוא חי, בפרט בעיקבתא דמשיחא, נשמות של עקביים כמו שאומרים רבותינו, שהעקב לא חלי ולא מרגיש, אין שם כמעט הרגשה, מה הוא לא מרגיש, הוא אפילו לא מרגיש את שורש השורשים של הכל, עצם כך היותו חי. מה יתאונן גבר חי על חטאיו, דברי חז"ל כידוע, די לחי באשר הוא חי, זה מבהיל שהאדם יכול לעבור חיים שלמים והוא לא מרגיש שהוא חי! שהוא מבקש בר"ה מהרשב"ע זכרנו לחיים וכתבנו לחיים, הוא מתכוון שלא יקברו אותו בבית הקברות, אבל הוא לא חי שהוא מהלך על שנים.

מי שרוצה להמשיך באותו סדר שהתנהג עד השתא, אם הוא מרגיש שדרכו הייתה דרך של עלייה, אשריו טוב לו, אבל אם הוא מרגיש שמאז שנחרב ביהמ"ק נפסקה מחיצה בין ישראל לאביהם שבשמים, הוא מרגיש שיש משהו שעוצר את חייו והוא לא יכול להתקדם הלאה, או כמעט ולא מתקדם הלאה, על זה הדברים נאמרו השתא. לקחת לעצמו למעשה זמן כל יום, להרגיש שהוא חי, דבר ראשון, לנשום ולנשוף ולהרגיש חי, כמובן זה ח"י גוף בנתיים, זה לא ח"י נפש, לא ח"י רוח ולא ח"י נשמה, אבל ח"י גוף, ואז להרגיש את הרשב"ע שמחיה אותו, להרגיש שהרשב"ע מחייה אותו, אם הוא יכול להגיד תודה

ולהלל אשריו וטוב לו, אבל להרגיש את עצם החיים זה להרגיש שהרשב"ע מחייה אותו, ואז מהי המסקנה - אם החיים הללו הרשב"ע מחייה, אז יש בהם כח של הרשב"ע, ואפשר לעבור איתם את כל העולם כולו ויתר על כן. למה בעומק אדם לא מאמין והוא מתייאש, כי הוא מרגיש שהחיים הם מעצמו! אבל אם הוא ירגיש שהחיים שזורמים בקרבו הם מחי החיים הבורא יתברך שמו, חיים שהם מהרשב"ע הוא תקיף ובעל כל היכולות כולם, אין גבול למה שיכול לעשות.

הדברים הללו אינם התעוררות, זה שאלה של סדר חיים, אם האדם קולט את הדברים בפנים לבבו הוא יכול להיפך לבריה חדשה, אינו אותו אדם כלל, ואם איננו קולט את הדברים, אז ב"ה יש כבר הרבה קונטרסים לעצות לזכות בדין, אז יש כאן עוד עצה חדשה, יוסיף זאת לרשימה של העצות. ינסה שבוע, לא כ"כ הצליח, נו, או שלא הבנתי נכון, או שמה שאמרו לא נכון, וכן על זה הדרך, ואיש לדרכו פונה.

דבר אחד ברור, שכל אדם שמבקש חיים באמת הוא צריך לחפש פנים יותר פנימיות לחיים, אנשים מחפשים עצות, הוא מתקשר שבע דקות לפני יום הדין, האם יש עצה עכשיו מה לעשות. העצה היא פשוט לחפש חיים אחרים, השאלה אם הוא באמת מחפש חיים אחרים, לא, הוא רוצה להישאר עם אותו סדר של חיים וצורה של חיים, בית, משפחה, כולל, פרנסה, הכל אותו דבר, רק דבר אחד, שהוא גם יהיה בן עלייה, או שהוא מבין שיש חיים אחרים מתחת לחיים שהוא מכיר.

קשה להסביר את הדברים בפה מלא, אבל צריך להבין, בלשון רבותינו זה נקרא, יש באור החיים הק', כי יש חיים לחיים, מה שנראה לרוב בנ"א חיים זה כצל עובר, דימונות, מה שנראה לרוב בנ"א חיים זה לא חיים, לשון חז"ל הידוע לכולם רשעים בחייהם קרויים מתים, נפש הרשע במותה תרד מטה מטה, אדם שהתפיסה של חייו הם חיים של עוה"ז, הוא חי בעולם של דימיון, הוא לא חי חיים. אדם יכול ללמוד תורה, ולקיים מצוות, ועדיין החיים שלו הם לא חיים, הוא לא מבין מה זה חיים, הוא לא תופס מה הם חיים, ולכן הדרך שלו לא מובילה לשום מקום. צריך פתיחות לב, לבכות לקב"ה, להתפלל, אבל עם דמעות, שהקב"ה יפתח את הלב, טהר ליבנו, לב חדש, לב טהור ברא אלקים, שיפתח משהו בלב, ואז האדם פתאום יתפוס מה הם חיים חיצוניים ומה הם חיים פנימיים, ודאי שכל אחד מאיתנו יכול להגדיר חיים חיצוניים זה מה שהאדם עסוק בעוה"ז, וחיים פנימיים זה מה שהאדם עסוק בתורה ובמצוות ובעבודת הבורא. כל בר בי רב דחד יומא מגיל שש יכול לומר את אותו משפט, זה מה שהאדם יודע איזו שהיא ידיעה בשכל, אבל הוא לא מכיר מה הם החיים הללו בפנימיות לבבו, להכיר מה הם החיים הללו בפנימיות לבבו, זה כאשר האדם נפתח לו משהו בלב, משהו נפתח בלב, פתאום הוא תופס שמה שהוא הסתכל קודם לכן זה היה כתינוק בן יומו, הוא לא קלט מה זה חיים. כשאדם יקלט מה זה חיים, כל מהלך חייו ישתנה, הניסיונות שקודם היו לו יקבלו פנים שונות, כל צורת החיים תראה אחרת.

מדוע לא בא בן דוד גם תמול גם שלשום, שכתוב ששאלו שאל את יונתן, אומרים רבותינו למה בן דוד, משיח בן דוד לא בא, גם תמול גם שלשום, מה שהיה אתמול זה מה שהיה שלשום, ושום דבר כמעט לא משתנה, הוא שנה בעולם, ועוד שנה, אחרי זה יש שמיטה ואחרי זה יובל, ועוד הפעם וחוזר חלילה, אבל אם אדם בוקע לנקודה הפנימית בלב, שם הוא מגלה מהלך של חיים חדשים. למעשה, זה מה שדובר מקודם, לקחת כל יום כמה דקות של שקט, להסתגר בחדר או במקום שיש שקט, להרגיש את נשימותיו ולאחמ"כ להרגיש מכח מה הוא נושם, להרגיש את הנשימה אז הוא מרגיש שהוא חי, וכשהוא מרגיש שהוא חי הוא מכיר בהרגשת לבבו מה ממשיך את אותם חיים, הוא ירגיש את הרשב"ע שמחייה אותו, ואז כסדר בימי חייו הוא חי לבד, הוא חי עם ה' יתברך, הוא מרגיש שהקב"ה מחייהו, כשהוא מרגיש שהקב"ה מחייהו, אז בכל אחד מהשלבים של החיים הוא עם הקב"ה שמחייהו, הוא מבקש ממנו ומתחנן אליו, הוא מדבר איתו כסדר לאורך כל היום, כי הוא מרגיש שהחיים שלו הם מה' יתברך.

הדברים כמובן הם עוד הרבה יותר רחבים, כסדר של חיים, אבל הקב"ה יעזור לנו ולכל הכנסת ישראל יחד שנזכה בע"ה שנרגיש לפני שאנחנו נכנסים לראש השנה הבאה עלינו לטובה, שנרגיש מה הם חיים, וכשנבקש זכרנו לחיים, כתבנו לחיים, חתמנו לחיים, זה יהיה עם יותר הכרה מה זה חיים ממה שביקשנו בשנה שעברה, ולפני שנתיים וכדומה. שיפתח לכל אחד ואחד מישראל הכרה פנימית בהרגש החיים, ובהרגש מי שמחייה אותו, ומכח כך הקב"ה ישרה בלבבו ונעמוד בניסיונות עם הרשב"ע, ועל ידי כן נזכה ללב טהור ברא אלוקים ורוח נכון חדש בקרבי.

- [אלול](#) 1]

Show featured image:

0

Links

[1] <http://bilvavi.net/ellul>